

Een ode aan taal en verhaal bij Literair Festival Dokkum

De grote publiekstrekkingen tijdens de eerste editie van het Literair Festival Dokkum waren de auteurs Esther Gerritsen, Adriaan van Dis en Heleen van Royen.

RENNIE VEENSTRA

Alle drie kregen zij, mede dankzij de talentvolle interviewtechniek van Kirsten van Santen, zaterdag in de Bonifatiuskapel in Dokkum ruimschoots de gelegenheid om hun zegje te doen over hun leven, werk en pennenvruchten.

Er werd ademloos naar hen geluisterd en de schrijvers bleken stuk voor stuk geweldige causeurs, die met alle gemak een uur konden volpraten. Esther Gerritsen, gezeten in een gemakkelijke fauteuil, besprak alle ins en outs met betrekking tot haar nieuwste boek *Gebied 19*, een sciencefictionroman over een andere planeet. Ze schreef het boek in de coronatijd en het kreeg zowel lovende als negatieve recensies. Voor haarzelf betekende het schrijven ervan niet te hoeven nadenken over zichzelf en de fantasie zijn gang kunnen laten gaan. „Ik vind het boeiend om menselijk gedrag te observeren en ik ben vooral graag bezig met de dialogen in mijn werk”, aldus de enthousiaste schrijfster, die politieke uitspraken niet schuwde en nota bene durfde te stellen dat een mens prima zonder boeken kan.

Adriaan van Dis

Adriaan van Dis nam het woord vanachter een tafel, met daarop een glaasje water, zoals hij dat zelf altijd in zijn literaire tv-programma aan de gasten aanbood. Hij liet zich nau-



Esther Gerritsen (l.) bespreekt haar nieuwste boek *Gebied 19* met interviewer Kirsten van Santen. FOTO'S SJOERD HANIA

welijks door Kirsten onderbreken en vertelde vloeiend over zijn eigen leven, geboekstaafd in de roman *Naar zachtheid en een warm omhelzen*.

Centraal daarin staat zijn relatie met de huishoudster van zijn grootvader, die hem de warmte gaf, die hij thuis moest ontberen. Van Dis benadrukte het belang van fictie en vertelde, dat het goed is om van alle pijn een verhaal te maken. „En tijdens je leven mag je telkens weer het verhaal herzien”, zei de auteur, die zelf een Pinocchio-neus en Midas-oren beweerde te hebben. Oren en neus komen hem goed van pas om alles in de wereld in zich op te nemen en de waarheid daaromtrent een eigen draai te geven.

Van Dis zong tot ieders verrassing

Graaf van Medwert deed alle gasten een persoonlijk gedicht toekomen

zomaar opeens enkele Jappenkampliedjes en verraste ook zeker met de uitspraak: „Je bent nooit alleen maar slachtoffer, je bent altijd ook nog iets anders.”

Heleen van Royen

Heleen van Royen zat niet, maar stond. En dat na een heel lange reis met veel perikelen in het openbaar vervoer. Daarover weidde ze eerst op komische wijze uit om vervolgens aandacht te vragen voor haar boek *Juice*. Het boek, dat aanvankelijk *De beschermengel* zou heten, gaat over online-roddel en leest als een thriller. „Om het extra spannend te maken, heb ik honderd korte scènes geschreven, met een cliffhanger aan het einde”, vertelde Heleen. Ze noemde haar boek ook een leerzaam boek. „En zeker, er zit wat seks in, maar zo weinig, dat je desgewenst zo'n hoofdstuk ook kunt overslaan.”

Op verzoek van het publiek las Heleen het eerste hoofdstuk voor en ging daarna nog op enkele vragen in.

Veel talent

De drie schrijvers maakten met hun verhalen zo veel reclame voor hun werk, dat veel mensen na hun optre-

den meteen buiten de kapel een boek kochten en lieten signeren. Dat betekende een leegloop en te weinig publiek bij de artiesten en muzikanten die hen op het podium opvolgden. Jammer, want wat was er een talent!

Dichter en muzikant Nyk de Vries las voor uit zijn roman *Renger* en bracht juwelen van ultrakorte verhalen te berde. Hiske Oosterwijk (zang) en Peter van der Zwaag (piano) kwamen met schitterende uitvoeringen van mooie Engelse en Friese nummers. Vooral de teksten van Gysbert Japicx, Baukje Wytsma en De Kast imponeerden.

Jasper Albinus bleek een meester in het genre Spoken Word, hetgeen onder andere bleek uit 'Post onvoor-

zien' en 'Ik ga na naar Indonesië er neem mee'. En dan de 'De literaire boyband!' Een prachtstel jonge kerels met veel (Nederlandse) tekst, show en vooral originaliteit. En met het onvergetelijke nummer 'Adriaanvandiscotheek'.

Van een literair welkom was buiten de kapel sprake. Het was Mark Spijkers oftewel de Graaf van Medwert, die alle gasten een persoonlijk gedicht deed toekomen, zowel mondeling als op papier. En voor pauzeplezier zorgde hier het blues- en jazzduo Bean&Ford.

Alles bij elkaar opgeteld, was er geen nee te koop tijdens dit goed geslaagde festival. Nou ja, één 'nee' dan: het ontbreken van de Streekdichter fan Noardeast-Fryslân.



Mark Spijkers, oftewel de Graaf van Medwert, met zijn vriendin.



Peter van der Zwaag en Hiske Oosterwijk.